

Cenuși de veșnicie

Daniel Vișan-Dimitriu

Cenuși de veșnicie

Mai cade câte-un înger din înalt,
Cu aripi în cenuși de veșnicie
Arzânde-n focul dintr-o bătălie
Pierdută în al inimii asalt.

În mersul rătăcit, pășind stângaci,
Își mai ascund o urmă de trufie,
Dar pierde, neștiind ce va să fie;
Căzuții sunt, la început, buimaci.

În gândul cui au fost, ce s-a-ntâmplat,
Cum de-au pierdut ei, îngerii slăviți,
N-au cum să știe. Cerul i-a trădat

Și sunt lipsiți de aripi, surghiuniți,
Făcuți să uite ce au fost odat',
Atunci când mai erau, de cer, iubiți.

Daniel Vișan-Dimitriu
(30 iul. 2021, Craiova)